

види ако тя е добръ заключена. Но когато пристъпваше към нея, тя внезапно ся отвори и влезе Жозе. При вида на доминиканеца, Естеванъ испусна ужасенъ вѣкъ, и като са обърна къмъ Кокко.

- Ты ма издаде ничтожный! рече му ниско.
- Не, Ваше Благородіе! рече той спокойно.
- Що желае Негово Прендобіе? попыта господарьтъ.
- Да говорѣ на тримата тѣзи господа, рече Жозе. Мандаменто сви вѣжды.

- Що търси този калугеръ, рече Валеро на Естевана.
- Сега ще го разумѣймы, отговори младыйтъ графъ.

Туй като рече, той пристъпи къмъ инока който му протегна ръка; но Естеванъ безъ да я поеме гледаше доминиканеца въ лицето.

— Не са благодарихте, дѣто ма предадохте, но искате още и да ма погубите, не е ли тѣй? попыта го.

— Никакъ не съмъ вы издалъ; отговори Жозе кротко и нажалено. Идѣ да вы утѣшѣ и да ви помогнѣ.

— А Долора! послѣдова Естеванъ, на когото ревността са раздражняше предъ оногозъ, когото подозрѣваше; що станахъ Долора?

— Долора ще ви са повърне жива и здрава.

— Да; защото ще я отървѣ азъ! извика распалено Естеванъ. Невѣріето ви не може ма излѣга вече, донѣ Жозе; и ако въ тѣзи минута щѣхъ... виждте, неблагоприятно са показате... Ный смы тука петмина срѣщо васъ, и тѣзи челоуѣды сѣ предадени на мене.

— Доказателство че не са боѣж отъ васъ, отговори Жозе, е дѣто додохъ тука самъ. Ако вы издавахъ, защо быхъ вы потърсидѣ? каква нужда имамъ отъ васъ? Вѣрвайте на донѣ Естеване, не отритвайте искренныйтъ си пріатели. Тѣхната помощ е нужна вамъ, и ви я предлагатъ съ сичва-
та искренность на душата си.